

מ"ת 60496/07/14 - וג'די עאסלה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 60496-07-14 מדינת ישראל נ' עאסלה(עציר)
תיק חיצוני: 329453201/4

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המבקש	וג'די עאסלה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיין חוזר בגדרה מבוקש להורות על שחרור המבקש לחלופת מעצר.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום שבו יוחסו לו עבירות של פציעה כשהעברין מזויין לפי סעיף 335(א)(1) בשילוב סע' 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין; תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 25.7.14 שהה המתלונן באזור הקריות, ברכב, כשהוא יושב במושב הנהג ודלת הרכב פתוחה. המבקש הגיע למקום, פנה אל המתלונן ושאל אותו לגבי אדם פלוני המתגורר במקום. המתלונן השיב כי אותו פלוני מוכרלו, אך אין לו קשר אליו. בתגובה לכך תקף המבקש את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו באופן שתפס אותו בצווארון חולצתו, משך אותו לכיוונו, תוך שהוא נותן לו מכות אגרופ בכתף ובוטע ברכב. בהמשך, נטל המבקש בקבוק וודקה מזכוכית, ניפץ אותו על גג הרכב ובחלק שנותר בידו התכוון לדקור את המתלונן בגופו, בחזהו משמאל אולם המתלונן הרים את רגלו השמאלית כדי להגן על גופו וכתוצאה מכך נפצע בירך שמאל כתוצאה מהזכוכית. עוד נטען בכתב האישום כי המבקש החזיק בשבר הזכוכית, שנטען שהנה "סכין", מחוץ לתחום ביתו או חפציו מבלי שהוכיח כי ההחזקה הייתה למטרה כשרה. כתוצאה מהתקיפה, סבל המתלונן מחתך חודר את תת העור, ברוחב של 4 ס"מ באזור הירך.

בהמשך לאירוע המתואר לעיל, הגיעו שוטרים וביקשו לעצור את המבקש. במהלך ניסיונם לעצור אותו, תקף המבקש את השוטרים בכך שדחף בחוזקה בידיו את השוטר וכתוצאה מהדחיפות נפלה לשוטר הכיפה, וכן מכשיר הטלפון הנייד ומכשיר הקשר שהחזיק בידו. המבקש המשיך ותקף את השוטר בכך שהיכה בו באמצעות

עמוד 1

מרפקו בכתף ימין. השוטר נהדף הצידה ואז המבקש החל בבריחה מהמקום ובדרך זו הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם. בסופו של דבר המבקש נעצר בקרבת מקום, ובמהלך הכנסתו לניידת החל להשתולל, ניסה לצאת מתוכה, ותוך כדי נסיעת הניידת, הטיח את ראשו בחלונות הניידת המסורגים וקרע את חולצתו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. מותב אחר של בית משפט זה (כב' השופטת לוקיץ') ראה לקבל תסקיר מעצר בעניינו. התסקיר שנתקבל עמד על נסיבותיו של המבקש, ובו צוין כי המבקש גילה בעיות התנהגות והחל להיות מעורב בפלילים כבר בקטנותו. שירות המבחן התרשם כי בבסיס התנהגותו התוקפנית, לא עומד השימוש באלכוהול אלא מאפייני אישיותו, והעריך כי קיימת מסוכנות בינונית להישנות מקרים דומים בעתיד. שירות המבחן שקל חלופת מעצר שהוצעה בפניו לפיה על המבקש יפקחו אמו ואחיו, בביתו. לגבי האח העריך שירות המבחן כי "יתקשה לשמש דמות סמכותית ופנויה" עבור המבקש. לגבי האם - צוין כי קיים ספק בדבר יכולתה לדווח לגורמי אכיפת החוק נוכח המעורבות הרגשית שלה.

5. בהחלטתו מיום 23.9.2014 הורה בית המשפט על שחרור המבקש לחלופת מעצר בפיקוח האח והאם ובתוספת איזוק אלקטרוני. על החלטה זו הוגש ערר. ביום 28.9.2014 קיבל בית המשפט המחוזי את הערר והורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי ציין כי קיימת מסוכנות גבוהה מצד המבקש, וכי החלופה שהוצעה אינה הולמת.

6. כעת מונחת בפניי בקשה לעיון חוזר, בה מבוקש לשחרר את המבקש לאותה חלופה שהוצעה בעבר תוך שהמבקש מציע חבילת פיקוח הכוללת את אמו, סבתו ודודו בצירוף איזוק אלקטרוני.

7. לקראת הדיון הוריתי על קבלת תסקיר מעצר משלים. בתסקיר משלים שהתקבל, התרשם שירות המבחן כי המבקש מגלה אמפתיה למתלונן, מתאר תחושות אכזבה מהתנהלותו, וכיום מבין את התנהגותו ומביע רצון לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. לאור כך סבור שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו פחתה. לגבי המפקחים - שירות המבחן התרשם לחיוב מהדוד, שהנו פסיכולוג במקצועו, אשר יש לו השפעה חיובית על המשפחה. תפקידו של הדוד לשמש מפקח בשעות אחר הצהריים. נבחנה גם אשתו של הדוד - ולגביה צוין כי אין היא יכולה לשמש כמפקחת נוכח גילה הצעיר והיעדר יכולת סמכותית מצידה על המבקש (ולכן בסופו של דבר לא הוצעה על ידי הסנגור כמפקחת). אשר לסבתא - צוין כי היא מוכנה לעשות במלאכת הפיקוח בשעות היום, תוך שהיא מגלה אמפתיה לקשיי המבקש ומשפחתו. בסיכומו של דבר, חזר שירות המבחן על עמדתו שהמליצה על שחרור המבקש לחלופה.

8. קיימתי דיון במהלכו התרשמתי מהמפקחים שהוצעו, וכן שמעתי את טענות הצדדים. גם נוכח החלופה החדשה-ישנה(בחלקה) שהוצעה, אין בידי להיעתר לבקשה. אפרט:

9. סעיף 52(א) לחוק המעצרים מונה שלוש חלופות המקימות עילה לבקש עיון חוזר והן: אם נתגלו

עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. ראו לעניין סע' זה: בש"פ 2613/92 **משולם נ' מדינת ישראל**, פ"ד מו(3) 490 בעמ' 494-495 (1992); בש"פ 9075/96 **טופול נ' מדינת ישראל** פ"ד נ(5), 635 בעמ' 636-637 (1997); בשפ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 21.8.2006); בש"פ 6432/10 **נאדר אבו אחמד נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 8.9.2010).

10. מבלי להידרש לשאלה אם הזמן המועט שחלף מאז ההחלטה בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים ועד היום מצדיק עיון חוזר, אתייחס לחלופה המוצעת לגופה.

11. תמים דעים אני עם שירות המבחן לגבי התרשמותו החיובית מהדוד ולגבי יכולותיו לפקח על המבקש ולהוות עבורו דמות סמכותית, ואף לגייס את כישוריו לטיפול במבקש. המדובר באדם משכיל, פסיכולוג במקצועו, התרשמתי ממנו לחיוב, וכמדווח על ידי שירות המבחן, בעבר שימש כמפקח על המבקש. זאת ועוד, אני סבור כי לפיקוח שיהיה לדוד תהיה תרומה מסוימת נוספת מתוקף עיסוקו. אולם, המדובר במפקח עסוק שעובד במהלך השבוע ואין הוא המפקח העיקרי על המבקש. המפקח ציין בעדותו כי הוא עובד חמישה ימים בשבוע וחוזר לביתו בשעה 16:00, למעט יום אחד בו מסיים את עבודתו בשעה 14:00. כמו כן למפקח משפחה לרבות תינוקת בת שנה וחצי. על כן, נראה שעול הפיקוח יפול בעיקר על האם והסבתא, ונראה כי הדבר פוגם באיכות החלופה והפיקוח המוצעים.

אשר לאם - שירות המבחן ציין בתסקיר הראשון כי קיימים ספקות בדבר יכולותיה לדווח לגורמי אכיפת החוק בשל מעורבותה הרגשית. האם נחקרה בפניי ואף אני התרשמתי שכך מצב הדברים, למרות התחייבותה המילולית כי תדווח למשטרה אם המבקש יפר את תנאי השחרור. כמו כן התרשמתי כי האם אינה מודעת לחומרת התנהגותו של הנאשם ומנסה להפחית מחומרת מעשיו. חשוב מכך - יש לזכור כי האם הייתה הנדבך המרכזי בחלופה שהוצעה בעבר ואשר בית המשפט המחוזי לא ראה בה מספקת.

לגבי הסבתא - זו שללה מעורבות פלילית קודמת, אך במהלך הדיון לפניי התברר כי בשנת 2010 הורשעה בעבירות חמורות של החזקת סכין, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והפרעה לעובד ציבור - עבירות שבוצעו בשנת 2005. חשוב מכך - לא התרשמתי כי בכוחה של הסבתא להציב גבולות למבקש, וניכר כי אין היא מחוברת לחומרת התנהלותו. נראה כי התגייסותה לשמש מפקחת נוגעת אך ורק מאמפתיה שהיא חשה כלפי המבקש ומשפחתו.

12. לסיום. שירות המבחן דיווח בתסקיר האחרון על הפחתה מסוימת ברמת הסיכון הנשקפת מהמבקש. לא די בכך כדי לשנות את נקודת האיזון בשלב זה, זאת בשים לב למסוכנות הרבה הנשקפת מהמבקש הנובעת משילוב חומרת המעשה, אורח חייו, והרשעותיו הקודמות בעבירות אלימות - בהן הוטלו שני מאסרים על תנאי. כדי שיהיה ניתן לשקול שחרור המבקש יש צורך בפיקוח הדוק יותר. לא ניתן לומר על הפיקוח שהוצע - אף אם אליו יצורף איזוק אלקטרוני - ככזה.

13. לאור כל האמור, הבקשה לעיון חוזרת נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.